

Ύστερα από δέκα χρόνια καπιταλιστικής κρίσης, ακραίας εκμετάλλευσης και ραγδαίας αύξησης της ανισότητας, το καθεστώς στην Ελλάδα φαίνεται να εγκαθιστά μια σχετική σταθερότητα. Έχοντας ρίξει όλα τα βάρη της κρίσης στους ώμους των κατώτερων τάξεων απολαμβάνει την επανάκαμψη της κερδοφορίας του, ενώ νιώθει πως έχει διασφαλίσει μια εξαιρετικά ευνοϊκή συνθήκη για τη διαρκή αναπαραγωγή της κυριαρχίας του.

Ο νέος δικομματισμός υπήρξε και παραμένει καθοριστικός παράγοντας για την επιτυχία των σχεδιασμών του κεφαλαίου. Με ενιαίο πρόγραμμα, που συνοψίζεται στο «ό,τι πουν οι αγορές και η επιχειρηματικότητα» διαμορφώνουν μια ασφυκτική συνθήκη για την εργαζόμενη πλειοψηφία. ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, εξίσου υποστηρικτές της «τάξης», της «αποφυγής ταραχών», της «επενδυτικής κανονικότητας» και του γεωπολιτικού φιλοϊμπεριαλιστικού «ρεαλισμού» εργάζονται για την διαρκή επικράτηση μιας αληθινής κοινωνικής ζούγκλας σε βάρος της φτωχής πλειονότητας, για την νομιμοποίηση μιας μορφής χαμοζωής για τους περισσότερους.

Και τείνουν –ειδικά εξαιτίας της πραξικοπηματικής, απέναντι στην κοινωνική πλειοψηφία, συνθηκολόγησης της κυβέρνησης Τσίπρα- να τα καταφέρουν. Η κοινωνική παθητικότητα, η έλλειψη στοιχειώδους αντίστασης, η εξόντωση της ελπίδας για μια άλλη ζωή, η πίστη μεγάλου αριθμού ανθρώπων πως η κατάσταση αποτελεί μονόδρομο υπήρξε η μεγάλη συνεισφορά του δικομματισμού και των στηριγμάτων του στο καθεστώς.

Η μόνη πιθανή απάντηση στο πολιτικό πεδίο μπορεί να προκύψει μόνο με την ενωμένη παρέμβαση της ανταγωνιστικής Αριστεράς. Με όλες τις επιμέρους επιφυλάξεις, αυτή η παρέμβαση αποτελεί στοιχειώδη όρο για την όποια ανάκαμψη του κινήματος στην Ελλάδα. Δυστυχώς, δεν βρισκόμαστε κοντά σε μια τέτοια εξέλιξη. Δεν λείπουν, όμως, και τα παραδείγματα, με πιο χαρακτηριστικό την ενιαία, σε ένα πολύ μεγάλο εύρος, δημοτική παρουσία στην Θεσσαλονίκη του σχήματος «Η πόλη ανάποδα –Δύναμη ανατροπής».

Κάτι αντίστοιχο έπρεπε και μπορούσε να συμβεί παντού –στο αυτοδιοικητικό, το εθνικό και το διεθνές πεδίο. Και η ευκαιρία θα ξαναδοθεί μετά από τις εκλογές του Μαΐου –όταν θα πρέπει να είμαστε όλοι πολύ περισσότερο έτοιμοι και διαθέσιμοι.

Η συμμετοχή μου, με όλες τις σημαντικές ιδεολογικές και πολιτικές διαφωνίες, στο ψηφοδέλτιο «Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία» στην περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας έχει αυτόν τον χαρακτήρα. Η ενίσχυση, με όλους τους τρόπους, των μαχητικών σχημάτων της ανταγωνιστικής Αριστεράς πιστεύω πως είναι καθήκον των αριστερών ανθρώπων.

Η «Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία » με τη σαφή αντικαπιταλιστική και διεθνιστική της δέσμευση είναι για την περιφέρειά μας μοναδική επιλογή. Η ενίσχυσή της αποτελεί ενίσχυση του ανταγωνιστικού κινήματος στη Βόρεια Ελλάδα.

Ο Νίκος Σαμανίδης είναι εκπαιδευτικός. πρώην Δημοτικός σύμβουλος στο Δήμο Θεσσαλονίκης. συντονιστής του ΣΥΡΙΖΑ Ά Θεσσαλονίκης και μέλος της ΚΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ από τον οποίο αποχώρησε τον Ιούλιο του 2015